

III

(Acte pregătitoare)

COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN

A 535-A SESIUNE PLENARĂ A CESE – CESE LA 60 DE ANI, 23.5.2018-24.5.2018

Avizul Comitetului Economic și Social European privind (a) Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European — Pachetul privind mărfurile. Consolidarea încrederii în piața unică

[COM(2017) 787 final];

(b) propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme și proceduri pentru respectarea și asigurarea aplicării legislației de armonizare a Uniunii privind produsele și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 305/2011, (UE) nr. 528/2012, (UE) 2016/424, (UE) 2016/425, (UE) 2016/426 și (UE) 2017/1369 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 2004/42/CE, 2009/48/CE, 2010/35/UE, 2013/29/UE, 2013/53/UE, 2014/28/UE, 2014/29/UE, 2014/30/UE, 2014/31/UE, 2014/32/UE, 2014/33/UE, 2014/34/UE, 2014/35/UE, 2014/53/UE, 2014/68/UE și 2014/90/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului

[COM(2017) 795 final – 2017/0353 (COD)]; și

(c) propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind recunoașterea reciprocă a mărfurilor comercializate în mod legal în alt stat membru

[COM(2017) 796 final – 2017/0354 (COD)]

(2018/C 283/03)

Raportor: **domnul Jorge PEGADO LIZ**

Sesizare

(a) Comisia Europeană, 12.2.2018

(b) Consiliu, 31.1.2018

Parlamentul European, 5.2.2018

(c) Parlamentul European, 5.2.2018

Consiliu, 6.2.2018

Temei juridic

(a) Articolul 304 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

(b) Articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

(c) Articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

Secțiunea competentă

Secțiunea pentru piața unică, producție și consum

Data adoptării în secțiune

27.4.2018

Data adoptării în sesiunea plenară	23.5.2018
Sesiunea plenară nr.	535
Rezultatul votului	184/2/5
(voturi pentru/voturi împotriva/ abțineri)	

1. Concluzii și recomandări

1.1. CESE felicită Comisia pentru munca extraordinară, necesară, complexă și meritorie pe care a depus-o în ceea ce privește pachetul de măsuri care fac obiectul prezentului aviz, singurul aspect regretabil fiind „flexibilitatea” excesivă care caracterizează o parte din dispozițiile prevăzute, prin faptul că se lasă statelor membre o marjă de manevră prea mare și că nu se prevede un control mai strict.

1.2. CESE consideră că temeiurile juridice alese pentru propunerile care fac obiectul examinării și evaluările efectuate în ceea ce privește subsidiaritatea și proporționalitatea sunt valide, iar instrumentele juridice alese sunt cele mai adecvate în raport cu obiectivele urmărite.

1.3. De asemenea, CESE își manifestă surprinderea cu privire la faptul că Comisia nu explică în mod clar ce s-a întâmplat cu propunerea sa de regulament privind supravegherea produselor, din 2013, despre care se știe că nu este în curs de adoptare și cu care propunerea care face obiectul examinării se suprapune în ceea ce privește anumite dispoziții.

1.4. În plus, Comisia nu explică motivul pentru care propunerile sale nu au fost însoțite de noi reglementări privind siguranța generală a produselor, care să garanteze că, indiferent de caracteristicile lor, toate produsele intră sub incidența unor reglementări actualizate și mai eficiente.

1.5. De asemenea, CESE consideră că propunerea actuală ar trebui să prevadă o normă care să consolideze obligația statelor membre de a supraveghea piața și, în special, obligația de a prezenta Comisiei rapoarte (trimestriale) privind acțiunile și controalele efectuate.

1.6. CESE subliniază încă o dată că principiul precauției ar trebui inclus în cadrul principiilor generale referitoare la supravegherea pieței, pentru ca, în luarea deciziilor aferente, acesta să constituie un element esențial în toate cazurile în care există unele indicii întemeiate care să sugereze, chiar dacă nu există o demonstrație științifică clară a faptului că un produs ar reprezenta un pericol pentru consumatori sau pentru mediu, că este necesară protecția acestora.

1.7. În absența oricărei mențiuni în acest sens, CESE subliniază că este necesar să se clarifice faptul că sarcina probei revine întotdeauna operatorilor economici, astfel încât aceștia să nu poată pretinde că autoritățile sunt cele care trebuie să demonstreze că un produs nu este sigur sau că prezintă orice alt risc.

1.8. CESE consideră că este prioritar să se prevadă nu numai că Comisia Europeană are obligația de a prezenta rapoarte periodice privind Sistemul de alertă rapidă pentru produse nealimentare periculoase (RAPEX), ci și că consumatorii, întreprinderile și organizațiile lor reprezentative trebuie să aibă acces la mai multe informații decât cele puse la dispoziția publicului.

1.9. CESE consideră, de asemenea, că acest regulament ar trebui să reprezinte actul juridic care reunește toate dispozițiile referitoare la Sistemul de informare rapidă al Uniunii Europene, în special definiția, punctele de contact, modalitățile și procedurile legate de schimbul de informații, entitățile externe care pot participa la sistem (inclusiv asociațiile pentru protecția consumatorilor) și normele în materie de notificare.

1.10. Pe de altă parte, CESE subliniază necesitatea consolidării strategiei vamale europene comune, pentru a se asigura optimizarea resurselor materiale și umane, în vederea punerii în aplicare a măsurilor prevăzute în propunerea care face obiectul examinării și recomandă, în acest sens, intensificarea acordurilor de asistență reciprocă cu toți partenerii comerciali, în special cu OMC, și a acordurilor de parteneriat negociate recent cu Japonia și cu Canada.

1.11. Subliniază, de asemenea, necesitatea unei politici ambițioase, care să permită statelor membre să coopereze în ceea ce privește schimbul de informații, pentru a interveni mai repede în cazul producerii unor efecte nedorite grave, ca urmare a utilizării unui produs.

1.12. În ceea ce privește evaluarea de către Uniune a produselor care au făcut obiectul unui control pe teritoriul său și care intră sub incidența legislației de armonizare, este esențial, în opinia CESE, ca, fără a se aduce atingere competențelor specifice ale autorităților naționale, Comisia Europeană să aibă competența de a evalua măsurile adoptate de statele membre cu privire la această politică de armonizare.

1.13. Pe de altă parte, CESE consideră că propunerea care face obiectul examinării ar trebui să ia în considerare chestiunea supravegherii pieței vânzărilor efectuate prin intermediul platformelor online, precum și evaluarea noilor riscuri pentru consumatorii care utilizează dispozitive conectate la internet (*internet-connected devices*).

1.14. În sfârșit, CESE pledează pentru includerea unor dispoziții în vederea creării unei baze de date paneuropene privind rănilor, care să acopere toate tipurile de leziuni, și recomandă, în acest scop, stabilirea unui cadru juridic pentru crearea unei astfel de baze de date la nivel european, în temeiul căreia Comisia ar sprijini coordonarea colectării de date în statele membre și funcționarea eficace a acestei baze de date.

1.15. În cele din urmă, CESE recomandă Comisiei să țină seama de sugestiile pe care i le-a făcut în privința modificării anumitor articole din propunerile sale, astfel cum sunt prezentate în cadrul observațiilor specifice.

2. Obiectivele pachetului privind mărfurile

2.1. Obiective generale

2.1.1. Obiectivul principal, cu caracter general, al pachetului privind mărfurile este definit de Comisie în Comunicarea ⁽¹⁾ pe această temă, care constituie primul element al acestei inițiative. Acesta constă în asigurarea faptului că „toți cei implicați – publicul larg, lucrătorii, consumatorii, întreprinderile și autoritățile – trebuie să aibă siguranța că pot să acționeze și să achiziționeze produse sigure într-un mediu transparent și corect în care normele se aplică în același mod pentru toți”.

2.1.2. În acest scop, Comisia consideră că este necesar să se soluționeze rapid două deficiențe structurale cu care încă se mai confruntă piața unică a mărfurilor, pentru a valorifica pe deplin potențialul acesteia și pentru a câștiga încrederea consumatorilor, a întreprinderilor și a autorităților.

2.1.3. Prima deficiență structurală a pieței unice a mărfurilor se referă la respectarea aplicării normelor de siguranță a produselor, armonizate la nivelul UE.

2.1.4. A doua deficiență structurală se referă la produse care nu intră sub incidența normelor armonizate ale UE privind siguranța produselor sau care fac obiectul acestor norme doar parțial. Aceste produse pot fi considerate sigure și în conformitate cu interesul public într-un stat membru, dar se pot confrunța cu dificultăți legate de accesul pe piață în alt stat membru.

2.1.5. Pentru a soluționa aceste două deficiențe, Comisia prezintă o propunere care cuprinde două inițiative legislative, însoțite de mai multe măsuri complementare.

2.1.5.1. Prima inițiativă legislativă urmărește să consolideze respectarea și asigurarea aplicării normelor UE privind produsele, în timp ce a doua intenționează să restructureze și să faciliteze utilizarea principiului recunoașterii reciproce în cadrul pieței unice.

2.1.5.2. Printre măsurile complementare se numără:

- (a) un raport asupra funcționării Directivei (UE) 2015/1535 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale în perioada 2014-2015 ⁽²⁾;
- (b) un raport privind punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 765/2008 ⁽³⁾;

2.2. Obiective specifice

2.2.1. Obiectivele specifice urmărite de aceste inițiative pot fi rezumate după cum urmează:

⁽¹⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/ALL/?uri=CELEX:52017DC0787>

⁽²⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?qid=1519385332001&uri=CELEX%3A52017DC0788%2801%29>

⁽³⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?qid=1519385589015&uri=CELEX:52017DC0789>

(a) *Propunerea privind conformitatea*

2.2.2. În ceea ce privește prima inițiativă legislativă, și anume propunerea de regulament de stabilire a unor norme și proceduri pentru respectarea și asigurarea aplicării legislației de armonizare a Uniunii privind produsele⁽⁴⁾, denumită în continuare „propunerea privind conformitatea”, obiectivul va fi de a spori încrederea în aplicarea efectivă a normelor UE privind produsele, și anume prin:

- (a) asigurarea într-un mod inteligent a respectării legislației în cadrul unei piețe unice fără frontiere;
- (b) asigurarea aplicării legislației la frontierele externe.

2.2.3. Principalele obiective specifice sunt următoarele:

- (a) consolidarea cadrului existent pentru activitățile de supraveghere a pieței;
- (b) încurajarea acțiunilor comune ale autorităților de supraveghere a pieței din mai multe state membre;
- (c) îmbunătățirea schimbului de informații și o coordonare mai strânsă a programelor de supraveghere a pieței;
- (d) crearea unui cadru consolidat pentru controlul produselor care intră pe piața Uniunii și pentru îmbunătățirea cooperării dintre autoritățile de supraveghere a pieței și autoritățile vamale.

(b) *Propunerea privind recunoașterea*

2.2.4. În ce privește cea de a doua inițiativă legislativă, și anume propunerea de regulament privind recunoașterea reciprocă a mărfurilor comercializate în mod legal în alt stat membru⁽⁵⁾, denumită în continuare „propunerea privind recunoașterea”, aceasta urmărește garantarea faptului că principiul recunoașterii reciproce se aplică într-un mod eficient și efectiv, în baza următoarelor acțiuni:

- (a) asigurarea bunei funcționări a principiului recunoașterii reciproce;
- (b) consolidarea cooperării și a încrederii;
- (c) asigurarea bunei funcționări a pieței interne a produselor de consum nearmonizate.

2.2.5. Principalul obiectiv specific al acestei propuneri este acela de a îmbunătăți funcționarea recunoașterii reciproce, prin propunerea mai multor măsuri care au ca scop garantarea faptului că drepturile și obligațiile existente, care decurg din principiul recunoașterii reciproce sunt respectate, prin intermediul următoarelor măsuri:

- (a) clarificarea domeniului de aplicare a recunoașterii reciproce, prin definirea în mod clar a circumstanțelor în care aceasta este aplicabilă;
- (b) introducerea unei declarații pe propria răspundere pentru a facilita demonstrarea faptului că un produs este deja comercializat în mod legal și elaborarea unui sistem de soluționare a problemelor pentru a se ocupa de deciziile de refuzare sau de restricționare a accesului la piață;
- (c) instituirea cooperării administrative și a unui instrument IT, pentru a îmbunătăți comunicarea, cooperarea și încrederea între autoritățile naționale, facilitând astfel funcționarea recunoașterii reciproce.

(c) *Texte complementare*

2.2.6. În completare, Comisia prezintă următoarele două rapoarte pe baza cărora își întemeiază propunerile legislative.

2.2.7. Raportul Comisiei privind funcționarea Directivei (UE) 2015/1535 (denumită, pe scurt, Directiva privind transparența) în perioada 2014-2015⁽⁶⁾, ale cărui principale concluzii sunt:

- (a) confirmarea utilității acesteia în ceea ce privește transparența, cooperarea administrativă și prevenirea barierelor tehnice de pe piața internă, utilitate dovedită de interesul ridicat al părților interesate în cadrul procedurii de notificare, care permite identificarea domeniilor în care armonizarea la nivelul UE ar putea fi o opțiune;
- (b) recunoașterea faptului că se pot aduce îmbunătățiri referitoare la punerea în aplicare a procedurii, și anume în ceea ce privește numărul de notificări din partea unor state membre și respectarea obligațiilor de notificare;

⁽⁴⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=COM%3A2017%3A0795%3AFIN>

⁽⁵⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=COM%3A2017%3A0796%3AFIN>

⁽⁶⁾ [http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:52017DC0788\(01\)&qid=1519385332001](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:52017DC0788(01)&qid=1519385332001)

- (c) punctul de vedere potrivit căruia un număr mai mare de notificări și o participare mai activă a statelor membre la procedură ar favoriza prevenirea apariției de noi bariere tehnice și detectarea problemelor sistemice în fiecare stat membru și în întreaga Uniune Europeană;
- (d) importanța esențială a promovării în continuare a directivei și a punerii ei mai stricte în aplicare, prin crearea unei legături mai strânse cu politica de însoțire și cu măsurile legislative, pentru realizarea deplină a obiectivelor urmărite.

2.2.8. Raportul Comisiei privind punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾ de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor, denumit, pe scurt, Regulamentul privind conformitatea [(COM(2017) 789 final)], ale cărui observații principale merg în următoarele direcții:

- (a) pentru a verifica conformitatea produselor cu anumite norme înainte de introducerea acestora pe piață, avem nevoie de „organisme de evaluare a conformității” de încredere și competente, care își desfășoară activitățile în mod corect;
- (b) din acest motiv, UE a instituit un sistem de acreditare a acestor organisme de evaluare a conformității;
- (c) Comisia consideră că infrastructura europeană de acreditare instituită prin Regulamentul (CE) nr. 765/2008 ⁽⁸⁾ creează valoare adăugată nu numai pentru piața unică, ci și pentru comerțul internațional;
- (d) raportul confirmă faptul că acreditarea se bucură de un sprijin larg din partea industriei Uniunii și a instituțiilor responsabile cu evaluarea conformității;
- (e) cu toate acestea, rămâne o provocare asigurarea faptului că întregul sistem de acreditare țină cont de evoluțiile recente și se aplică întotdeauna cu aceeași strictețe;
- (f) raportul confirmă, de asemenea, că întreprinderile sunt mai conștiente de rolul important al aplicării marcatului CE pe produse în cadrul pieței unice, care a fost introdus în perioada 2013-2017.

(d) *Măsuri juridice neobligatorii*

2.2.9. În cele din urmă, Comisia admite, fără să intre totuși în detalii, că mai este loc pentru anumite măsuri fără caracter obligatoriu, destinate consolidării încrederii în piața unică și care sunt prevăzute chiar în comunicarea de bază, cum ar fi, de exemplu, utilizarea mecanismelor SOLVIT existente sau introducerea unei „clauze privind piața unică”, clară și lipsită de ambiguități, elaborarea de programe de formare a formatorilor pentru recunoașterea reciprocă, organizarea unor schimburi de funcționari etc. (anexa la comunicarea menționată).

3. Observații generale

3.1. Trebuie remarcat faptul că munca realizată de Comisie este extraordinară, necesară, complexă și valoroasă și că merită să fie salutăată.

3.2. Totuși, Comisia nu explică în suficientă măsură în ce stadiu se află propunerea sa de regulament privind supravegherea produselor, din 2013, despre care nu se știe să fi fost publicată și care pare să fie reiterată de propunerea care face obiectul examinării, cu modificarea anumitor dispoziții, fără să se precizeze că ar fi fost abandonată.

3.2.1. În plus, CESE consideră că este esențial să se stabilească o legătură clară între Directiva privind siguranța generală a produselor și propunerea care face obiectul examinării, astfel încât domeniul de aplicare al acesteia să acopere toate produsele, nu numai pe cele enumerate în anexă.

3.2.2. Pentru CESE, ar fi fost esențial ca propunerea să fie însoțită de o nouă reglementare privind siguranța generală a produselor, care să garanteze că, indiferent de caracteristicile lor, toate produsele intră sub incidența unor reglementări actualizate și mai eficiente.

3.2.3. Într-adevăr, CESE consideră în continuare că dispozițiile privind supravegherea pieței sunt dispersate și se suprapun, astfel încât se produce o confuzie între normele de supraveghere propriu-zise și obligațiile operatorilor economici.

⁽⁷⁾ JO L 218, 13.8.2008, p. 30.

⁽⁸⁾ JO L 218, 13.8.2008, p. 30.

3.2.4. CESE se teme că Comisia nu va rezolva în mod adecvat această problemă, din moment ce permite o dezbatere paralelă cu privire la două propuneri care sunt comparabile în ceea ce privește conținutul, dar care prezintă și elemente distincte.

3.3. Având în vedere cadrul actual al discuțiilor pe tema pachetului de măsuri privind siguranța produselor și supravegherea pieței, CESE consideră că propunerea actuală ar trebui să includă o dispoziție care să consolideze obligațiile de supraveghere a pieței de către statele membre, impunându-le să prezinte Comisiei rapoarte (trimestriale) cu privire la acțiunile și controalele pe care le-au efectuat, în special în ceea ce privește statisticile și deciziile.

3.4. Pe de altă parte, acțiunile de supraveghere întreprinse de autorități trebuie publicate, în special prin intermediul rapoartelor de activitate sau pe site-urile web respective.

3.5. În schimb, CESE consideră că temeiurile juridice alese pentru propunerile care fac obiectul examinării și evaluărilor sale în ceea ce privește subsidiaritatea și proporționalitatea, precum și alegerea instrumentelor juridice considerate cele mai adecvate în raport cu obiectivele urmărite sunt valide, singurul aspect regretabil fiind „flexibilitatea” prea mare, care, în pofida recurgerii la regulamente, încă mai caracterizează unele dintre dispozițiile prevăzute, prin faptul că lasă o marjă de manevră excesivă statelor membre și că nu se prevede posibilitatea unui control mai strict, care ar fi putut fi oferită UE dacă s-ar fi recurs la alte opțiuni.

3.6. CESE subliniază că principiul precauției ar trebui să fie inclus în cadrul principiilor generale referitoare la supravegherea pieței, ca element esențial în deciziile aferente, în toate cazurile în care există unele indicii care să sugereze, chiar dacă nu există o demonstrație științifică clară a faptului că un produs ar reprezenta un pericol pentru consumatori sau pentru mediu, că este necesară protecția acestora.

3.6.1. CESE nu se poate abține de la a reproșa din nou Comisiei faptul că nu a făcut nicio trimitere la principiul precauției, care este utilizat în mod constant de autoritățile statelor membre în materie de gestionare a riscurilor și constituie un principiu fundamental pentru toate organismele care trebuie să decidă retragerea sau neretragerea unui produs de pe piață.

3.6.2. În absența oricărei trimiteri la principiul precauției, CESE recomandă să se clarifice măcar faptul că sarcina probei revine întotdeauna operatorilor economici, astfel încât aceștia să nu poată pretinde că autoritățile sunt cele care trebuie să demonstreze că un produs nu este sigur sau că prezintă orice alt risc.

3.7. CESE recunoaște obligația statelor membre de a elabora o strategie generală în ceea ce privește supravegherea pieței cel puțin o dată la trei ani.

3.7.1. Cu toate acestea, CESE consideră că măsurile adoptate de autorități trebuie să facă obiectul unei monitorizări periodice din partea Comisiei Europene.

3.8. CESE acordă o importanță fundamentală existenței unui mecanism RAPEX, a cărui funcționare, în ceea ce privește schimbul de informații între statele membre, trebuie să fie coordonată și eficientă, însă observă că, în ultimii ani, ori de câte ori un stat a informat Comisia Europeană cu privire la riscul prezentat de un produs periculos, nici consumatorii, nici organizațiile reprezentative nu au fost, în general, informați de Comisie ori de autorități, cu excepția cazului în care au fost adoptate măsurile necesare, și anume proceduri de retragere care necesită intervenția respectivilor consumatori. Același lucru este valabil și în cazurile în care autoritățile unui stat membru convin cu operatorul economic în cauză să retragă un produs de pe piață, fără ca el să aducă acest lucru la cunoștința altor state membre, punându-se astfel adesea sub semnul întrebării însuși principiul precauției.

3.8.1. CESE subliniază, de asemenea, necesitatea ca acest mecanism să fie coordonat cu situațiile în care produsul trebuie să fie distrus, promovându-se astfel o mai mare integrare și informare a consumatorilor referitoare la aceste situații.

3.8.2. În acest sens, și fără a aduce atingere respectării principiului confidențialității și protecției secretelor comerciale, CESE consideră că este prioritar să se prevadă nu numai că Comisia Europeană are obligația de a prezenta rapoarte periodice privind RAPEX, ci și că consumatorii, întreprinderile și organizațiile lor reprezentative trebuie să aibă acces la mai multe informații decât cele puse la dispoziția publicului, luându-se în considerare, în multe situații, dificultățile întâmpinate de consumatori pentru a evalua și a adopta noi comportamente, ca urmare a identificării unui produs nesigur.

3.8.3. CESE consideră, de asemenea, că acest regulament va trebui să reprezinte actul juridic care va reuni toate dispozițiile referitoare la Sistemul de informare rapidă al Uniunii, în special definiția, punctele de contact, modalitățile și procedurile legate de schimbul de informații, entitățile externe care pot participa la sistem (inclusiv asociațiile pentru protecția consumatorilor) și normele în materie de notificare.

3.9. Pe de altă parte, CESE subliniază, ca și în alte avize, anterioare, că este necesară consolidarea strategiei vamale europene comune, pentru a asigura optimizarea resurselor materiale și umane, în vederea punerii în aplicare a măsurilor prevăzute în propunerea care face obiectul examinării, inclusiv prin explorarea mijloacelor oferite de noile tehnologii și de domeniul inovării, respectându-se pe deplin confidențialitatea datelor cu caracter personal ale cetățenilor și acordând o atenție deosebită IMM-urilor și consumatorilor.

3.9.1. În acest sens, CESE recomandă consolidarea acordurilor de asistență reciprocă încheiate de UE cu partenerii săi comerciali, în special cu OMC sau a celor negociate recent cu Japonia și Canada.

3.9.2. De asemenea, CESE solicită abordarea aspectelor legate de combaterea fraudei, a contrafacerii și a falsificării, care au un impact semnificativ asupra siguranței generale a produselor, în special în ceea ce privește produsele importate în UE.

3.9.3. Din această perspectivă, CESE subliniază necesitatea unei politici ambițioase, care să permită statelor membre să coopereze în ceea ce privește schimbul de informații, astfel încât să poată reacționa mai repede la efectele negative grave legate de utilizarea produselor, în măsura în care creșterea numărului de produse frauduloase și contrafăcute, combinată cu resursele limitate de care dispun statele membre pentru controlul acestora, au ca efect sporirea riscurilor care amenință sănătatea și siguranța consumatorilor.

3.9.4. În cele din urmă, după cum a subliniat într-un aviz anterior, CESE consideră că „[v]a trebui ca persoanele care sunt membre sau angajate ale organelor de supraveghere și ale vămilor să prezinte toate garanțiile de onestitate și independență și să fie protejate împotriva eventualelor presiuni sau tentative de corupție în exercitarea atribuțiilor lor”⁽⁹⁾.

3.10. În ceea ce privește evaluarea de către Uniune a produselor care au făcut obiectul unui control pe teritoriul său și care intră sub incidența legislației de armonizare, este esențial, în opinia CESE, ca, fără a se aduce atingere competențelor specifice ale autorităților naționale, Comisia Europeană să aibă competența de a evalua măsurile adoptate de statele membre cu privire la această politică de armonizare, evitându-se astfel insecuritatea juridică, susceptibilă să pună în discuție libera circulație a produselor sigure.

3.11. În mod similar, astfel cum a menționat într-unul dintre avizele sale anterioare, CESE continuă să recomande includerea unor dispoziții pentru crearea unei baze de date paneuropene privind rămirile, care să includă toate tipurile de leziuni și să urmărească următoarele obiective:

- (a) să vină în sprijinul autorităților de supraveghere a pieței, permițându-le luarea unor decizii mai informate privind riscurile;
- (b) să constituie o bază pentru măsuri de prevenire și campanii de sensibilizare a publicului larg și să permită organismelor de standardizare să elaboreze norme de mai bună calitate pentru produse;
- (c) să îi ajute pe producători să dezvolte produse noi, care să includă aspecte legate de siguranță;
- (d) să evalueze eficacitatea măsurilor preventive și să definească prioritățile pentru elaborarea politicilor în domeniu.

3.12. În acest sens, CESE sugerează din nou instituirea unui cadru juridic pentru crearea unei baze de date europene privind rămirile, în temeiul căruia Comisia Europeană ar avea sarcina de a veni în sprijinul statelor membre pentru coordonarea colectării de date și pentru buna funcționare a acestei baze de date.

4. Observații specifice

4.1. *Propunerea privind conformitatea [COM(2017) 795 final]*

4.1.1. *Articolul 1*

4.1.1.1. CESE salută faptul că, în afară de protecția sănătății și a siguranței persoanelor, propunerea acoperă și protecția mediului și a intereselor publice.

⁽⁹⁾ JO C 271, 19.9.2013, p. 86, punctul 1.6.

4.1.2. *Articolul 5*

4.1.2.1. CESE nu este de acord cu declarațiile de conformitate pentru majoritatea produselor de consum, întrucât acestea constau, în general, într-o declarație făcută unilateral de către producător, prin care acesta recunoaște că produsul respectă legislația europeană aferentă, privind siguranța. De multe ori, această declarație cauzează neînțelegeri în rândul utilizatorilor finali, care confundă originea produsului cu autorizarea lui.

4.1.2.2. Recent, o serie de asociații pentru protecția consumatorilor au invocat cu privire la aceste sisteme de conformitate aceleași motive de îngrijorare ca și în cazul declarației privind marcajul „CE”. În acest sens, CESE subliniază că această declarație de conformitate trebuie prezentată, chiar și pe site-ul web, pe pagina cu documentația tehnică a produsului. Prin urmare, declarația nu trebuie să creeze confuzii sau să inducă în eroare consumatorii.

4.1.3. *Articolele 10 și 14*

4.1.3.1. CESE salută propunerea care face obiectul examinării având în vedere că aceasta urmărește crearea unui sistem coerent de supraveghere a pieței în fiecare stat membru. Cu toate că introduce norme privind obligațiile, competențele și organizarea autorităților de supraveghere a pieței, aceasta nu menționează totuși competențele și puterea de apreciere a statelor membre în ceea ce privește resursele tehnice, umane și financiare disponibile, această omisiune putând duce la inconsecvențe în ceea ce privește supravegherea produselor în Uniunea Europeană.

4.1.3.2. Fără a se aduce atingere competențelor conferite, CESE consideră că textul prevede puține obligații ale autorităților, menționând, în esență, prerogativele acestora, în special competența de a le oferi utilizatorilor de pe teritoriul lor, în timp util, informații cu privire la produse identificate ca prezentând riscuri.

4.1.4. *Articolul 18*

4.1.4.1. CESE nu cunoaște motivul pentru care Comisia a exclus acest articol din regulamentul pe care l-a propus anterior, în 2013, care stabilea, în special, criteriile legate de deciziile autorităților, precum și toate măsurile aferente, cum ar fi obligațiile operatorului economic și acțiunile ulterioare ale autorităților respective. Astfel, din punctul de vedere al operatorilor economici, textul nu stabilește în mod clar dacă notificările către RAPEX sunt monitorizate efectiv și dacă operatorii respectivi retrag într-adevăr produsele de pe piață.

4.1.4.2. În ceea ce privește procedura de rechemare a produselor, CESE acordă o importanță fundamentală informațiilor furnizate consumatorului și insistă, prin urmare, asupra faptului că aceste informații trebuie evidențiate în mod specific, impunându-se autorităților obligația de a le publica. Pe de altă parte, va fi necesar, de asemenea, să se reglementeze procedura privind informarea referitoare la rechemare, astfel încât consumatorii să nu o confunde cu o comunicare comercială privind produsul în cauză.

4.1.5. *Articolul 26*

4.1.5.1. În opinia CESE, este esențial ca propunerea să conțină o dispoziție care să precizeze în mod explicit că autoritățile statelor membre trebuie să dispună de competențele și resursele necesare pentru a-și îndeplini misiunile, în special în ceea ce privește controalele fizice și cele de laborator ale produselor.

4.1.6. *Articolul 27*

4.1.6.1. CESE consideră că, fără a aduce atingere punctelor menționate, ar trebui să existe o clauză generală care să permită autorităților de supraveghere a pieței să solicite autorităților de control la frontierele externe să nu permită punerea în liberă circulație a unui produs în cazul în care se constată că acesta prezintă în mod efectiv un risc pentru sănătate, siguranță, mediu sau pentru interesul public.

4.1.7. *Articolul 32*

4.1.7.1. CESE subliniază că este necesar să se includă în rețeaua în cauză și organizațiile societății civile, în special asociațiile de consumatori, pentru a asigura o mai mare transparență referitoare la rezultatele obținute de statele membre în ceea ce privește politica de supraveghere a pieței.

4.1.8. *Articolul 61*

4.1.8.1. CESE salută propunerea de a se introduce o dispoziție specifică referitoare la amenzi menite să descurajeze operatorii economici să introducă pe piață produse periculoase.

4.1.8.2. Din același motiv, CESE salută articolul 61 alineatul (3), care prevede că cuantumul amenzii poate fi majorat atunci când este vorba despre o recidivă.

4.2. Propunere privind recunoașterea reciprocă [COM(2017) 796 final]**4.2.1. Articolul 4**

4.2.1.1. CESE își exprimă îndoiala cu privire la eficacitatea principiului în cauză, în special având în vedere faptul că articolul 4 alineatul (3) prevede că elaborarea declarației în discuție revine operatorilor economici, întrucât, pentru consumatori, această dispoziție este susceptibilă de a produce aceleași efecte ca și marcajul „CE”, care nu a împiedicat niciodată produsele considerate periculoase să circule pe piața internă, în pofida declarației respective.

4.2.1.2. CESE consideră că, în cazul în care operatorul economic nu furnizează declarația în cauză, fără a se aduce atingere alineatului (8), trebuie stabilit un termen rezonabil în care autoritățile să efectueze verificarea informațiilor privind conformitatea.

4.2.2. Articolul 5

4.2.2.1. CESE consideră, încă o dată, în special în ceea ce privește alineatul (5) de la prezentul articol, că este necesară includerea principiului precauției printre cerințele de analiză a produselor.

4.2.3. Articolul 6

4.2.3.1. Având în vedere drepturile consumatorilor, în special sănătatea și siguranța, precum și protecția mediului și a interesului public, CESE nu este de acord cu prezumția de siguranță instituită prin această dispoziție, întrucât consideră că atunci când un produs face obiectul analizei menționate la articolul 5, acesta nu poate fi pus în circulație atât timp cât autoritatea din statul membru în cauză nu a luat decizia finală.

Bruxelles, 23 mai 2018.

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Luca JAHIER
